

15 listopada 1932 r.

HO4m 1/05²

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 16767.

Kl. 21 a² 19.

Jan Gawlikowski
(Dęblin, Polska).

Mikrofon przystosowany do prowadzenia rozmów telefonicznych w masce przeciwigazowej dowolnego typu.

Zgłoszono 3 grudnia 1930 r.
Udzielono 19 sierpnia 1932 r.

Urządzenie według wynalazku polega na tem, że odpowiednio ukształtowana wkładka mikrofonowa mikrotelefonu jest przymocowywana membraną do gardła tuż pod brodą z prawej lub lewej strony krtani osoby rozmawiającej.

Wkładka ta zapomocą przewodników jest włączana w obwód mikrofonowy jakiegokolwiek aparatu telefonicznego i zasilana prądem z baterji danego aparatu.

W czasie mowy drgania strun głosowych pobudzają do drgań powierzchnię ciała tuż nad gardzielą, gdzie jest przymocowana wkładka mikrofonowa, pobudzając w ten sposób bezpośrednio oraz pośrednio, t. j. akustycznie, membraną do drgań. Spełniony

zostaje zatem warunek pracy normalnej mikrofonu telefonicznego, pobudzanego normalnie falami akustycznymi.

Całość urządzenia składa się z kulkowej lub ziarnistej wkładki mikrofonowej, odpowiednio zmniejszonej w średnicy, z dwużyłowego miękkiego przewodnika oraz z oprawki wkładki mikrofonowej.

Do właściwej wkładki mikrofonowej są przymocowane dwa przewodniki, które mogą być przylutowane lub też przymocowane śrubkami, przyczem jeden z tych przewodników jest przymocowany elektrycznie do kontaktu zewnętrznego, połączonego z miseczką węglową, a drugi — do powierzchni oprawki wkładki, połączonej elektrycz-

nie z membraną. Wolne końce tych przewodników są łączone z zaciskami normalnego obwodu mikrofonowego w ten sposób, że są one połączone z odpowiednimi zaciskami innej, normalnej oprawki mikrofonowej. Z powyższego wynika, że urządzenie mikrofonowe według wynalazku posiada dwie połączone ze sobą równolegle wkładki mikrofonowe, z których jedną jako oprawkę wkłada się do mikrotelefonu, a drugą, właściwą wkładkę umieszcza się na gardzieli rozmawiającego.

Chcąc rozmawiać w masce przeciwigazowej, wyjmuje się wkładkę mikrofonową z mikrotelefonu i na jej miejsce wkłada się oprawkę wkładki z przymocowanymi do niej przewodnikami, wskutek czego właściwa wkładka mikrofonowa zostaje włączona w obwód mikrofonowy danego aparatu telefonicznego. Pozostaje zamocować ją na szyi i mówić.

Do zamocowywania wkładki mikrofonowej na gardle wkładka ta posiada zewnętrzny miękki pierścień filcowy, przeznaczony do tłumienia szumów zewnętrznych, oraz jest obszyta skórą z zamocowanymi z dwu stron kółkami metalowymi. Do kółek tych są przy-

mocowane dwie taśmy gumowe, z których jedna, dłuższa jest zakończona kółkiem metalowym, a druga, krótsza — haczykiem. Taśma dłuższa posiada normalne urządzenie do regulowania jej długości.

Taśmy, obejmując szyję, zamocowują wkładkę mikrofonową na gardle.

Taśmy są zaciskane na szyi zapomocą zapinania ich na haczyk.

Zastrzeżenie patentowe.

Mikrofon przystosowany do prowadzenia rozmów telefonicznych w masce przeciwigazowej dowolnego typu, znamienny tem, że składa się z właściwej wkładki mikrofonowej, przymocowywanej zapomocą taśm gumowych do gardła rozmawiającego, oraz z oprawki wkładki mikrofonowej, wstawianej do mikrotelefonu dowolnego aparatu telefonicznego, przyczem właściwa wkładka mikrofonowa oraz oprawka wkładki są połączone ze sobą elektrycznie zapomocą dwużyłowego miękkiego przewodnika.

Jan Gawlikowski.